

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 523/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2013 o sťažnosti Ing. P. Z., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., P., pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 Cob 17/2012 z 10. januára 2013 takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti Ing. P. Z. **z a s t a v u j e .**
2. Náhradu trov konania Ing. P. Z. **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2013 doručená sťažnosť Ing. P. Z. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3

v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Cob 17/2012 z 10. januára 2013 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynul nesúhlas sťažovateľa s výškou trov konania, ktorých náhradu mu ako úspešnému účastníkovi konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Bardejov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 0 Cb 348/1999 priznal krajský súd napadnutým uznesením v sume 1 275,49 €. Napadnutým uznesením krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu z 5. januára 2012, ktorým bola sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania iba v sume 390,36 €. Sťažovateľ v sťažnosti tvrdil, že krajský súd ako odvolací súd nesprávne vypočítal výšku jeho trov konania, keď bez relevantného dôvodu nezohľadnil uplatnené trovy právneho zastúpenia za obdobie rokov 2003 až 2010, a v odôvodnení uznesenia sa nenachádza ani zmienka o tom, prečo za uvedené obdobie mu nebola priznaná náhrada trov konania. Zároveň uviedol, že podaním ešte z 1. marca 2013 požiadal krajský súd v zmysle § 164 Občianskeho súdneho poriadku o opravu uznesenia, ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu však o tejto žiadosti ešte krajský súd nerozhodol.

3. Podaním doručeným ústavnému súdu 19. júla 2013 sťažovateľ v celom rozsahu zobral podanú sťažnosť späť z dôvodu, že krajský súd ešte 29. apríla 2013 vydal opravné uznesenie, ktorým svoje pochybenie pri výpočte trov napravil. Opravné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 20. mája 2013. Sťažovateľ súčasne navrhol, aby ústavný súd zaviazal krajský súd nahradiť mu trovy konania o sťažnosti vo výške 269,56 €, keďže tento podľa jeho názoru zaviniť vznik týchto trov.

4. V zmysle § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným

spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa. Pri prerokovaní spät'vzatia sťažnosti ústavný súd nezistil dôvody, pre ktoré by v záujme ochrany ústavnosti toto nepripustil. Preto rešpektoval vôľu sťažovateľa a vychádzajúc z princípu „nemo iudex sine actore“ konanie uznesením zastavil.

5. Podľa § 36 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho. Ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania, keďže v danom prípade to neodôvodňuje ani výsledok konania (sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom úspešný nebol) a ani odôvodnenosť prípadu. V tejto súvislosti ústavný súd už v minulosti uviedol, že právo na náhradu trov konania nie je samozrejým nárokom žiadneho sťažovateľa ani v prípade jeho úspechu v konaní a ústavný súd ho priznáva len v odôvodnených prípadoch (m. m. I. ÚS 390/08).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2013